

Η σφυρίτσα της φυλακής σφύριζε δαμονισμένα, αδιάκοπα, έκνευριστικά! "Αν και ο Χέλεις είχε άπομακρυνθεί αρκετά, ώστόσο το νυχτερινό αέρακι έφερνε τόν καταραμένο ήχο της ως εκεί που θρισκόταν τώρα, λαγανιασμένος, συσπειρωμένος πίσω από έναν πυκνό θάμνο. 'Ο Χέλεις προσπαθούσε να συγκρατήσει τους φοβερούς παλμούς της καρδιάς του, θαρρούσε, πως αν περνούσε κανείς από εκεί εκείνη τη στιγμή, άσφαλως θα άκουγε τόν τρελλό γυτόπο της...

'Ο Χέλεις ήταν μουσικισμένος από τόν ιδρώτα. 'Η σταχτιά στολή της φυλακής πού φορούσε, είχε κολλήσει επάνω στο σώμα του και ο ψυχρός άερας πού φυσούσε πάντοτε τόν ιδρώτα από το και το ψωρόν έκανε να τρέμει. Πέρα, μακριά, άκουγότουσαν ή φωνές κι' ή σφυρίτρες τών αστυνομικών, πού τόν κινηγούσαν προς όλες τις διευθύνσεις, έκτός απ' αυτήν πού είχε πάρει. "Α! Είχε μελετήσει καλά την απόδρασί του! "Όσοι φυλακισμένοι είχαν επιχειρήσει ως τότε να δραστητεύσουν, προσπαθούσαν πάντοτε να διαβούν τόν ποτάμι και τραβούσαν προς τα άνοιχτά, στους κάμπους, μακριά από την πόλη. Αυτός είχε κάνει τόν αντίθετο! Θα κρυβόταν στην πόλη, ανάμεσα στον κόσμο...

Σιγά-σιγά, ή άναποή του είχε γίνει πάλι κανονική. 'Αλλά κρύβαν περισσότερο από πριν. "Ω! τί θα έδινε για μία ζεστή φορεσιά ρούχα! Στό γέρι του, ως μόνο όπλο, κρατούσε σφιχτά ένα γουβρό έξολο! 'Ασφαλως σε λίγο θα περνούσε από εκεί κανένας διαβάτης, θα τού έπαιρνε τά ρούχα του και τότε άφρα θα πήγαινε στο ξενοδοχείο της μικρής πόλεως.

Αυτή την ιδέα να πάη σε ξενοδοχείο, τού την είχε υπόβάλει ή φιλενάδα του ή Ρόζα. Στάν άρχη τού φάνηκε πως αυτό ήταν τρέλλα. Κατόπιν όμως άναγνώρισε πως ή Ρόζα είχε δικιο, γιατί όλα τά φιλικά τού σπία θα θρισκότουσαν υπό έπιτήρησιν και κανένας δέν θα άπορούσε να φαταστή πως, ό Στίγκερ Χέλεις, ό δραπετής τών φυλακών, είχε την θρασύτητα να καταφύγη στο ήσυχο, οικογενειακό ξενοδοχείο της μικρής εκείνης πόλεως, πού φημιζόταν για ή φυλακή της!

'Ο Στίγκερ ήξερε πως τόν τδιο άπόγευμα ή Ρόζα έπρόκειτο να πάη στο ξενοδοχείο, θα νοίκιαζε εκεί ένα δωμάτιο υπό τόν όνομα «Κυρία Ολίβτερ» και θα έλεγε στον ξενοδόχο πως περιμενε τόν άνδρα της με τόν τραπεζιό τού μεσουκτιου. Μέσας στο δωμάτιο τού ξενοδοχείου, ό Χέλεις θα άπορούσε με την ήσυχία του να μεταμφιεστή με τά ρούχα πού θα έφερνε μαζί της ή Ρόζα...

Ξαφνικά, ό κανονικός ρυθμός θημάτων πού πλησίαζαν, έκαναν τόν Στίγκερ να κρυφτή άκόμα πιο θαθεαία μέσα στα πυκνά φυλλάματα τών θάμνων. Κάτω από τόν φως πού έρχινη τόν φαρινό τού δρόμου, ό Χέλεις διέκρινε ή στολή ή ενός χωροφύλακος. Χωρίς να ύποπτευθ πώς δυο θήματα πιο πέρα κρυβόταν εκείνος πού άνασπύσε, ό αστυνομικός στάθηκε και κτύπαε προσεκτικά για κάμψη ώρα τού μεγάλο γωνιακό σπiti τού δρόμου. Κατόπιν προχώρησε πάλι. 'Ο Στίγκερ άναστέναξε με άνακούφια...

Σέ λίγο άλλα θήματα άκούστηκαν. Αυτά έρχόντουσαν από την αντίθετη διεύθυνση, από τόν μεγάλο σκοτεινό σπiti πού κτύπαε προητέρα ό χωροφύλακος με τση προσοχή. 'Ο Χέλεις έπριε μία γρήγορη ματιά. 'Ο διαβάτης πού πλησίαζε, ήταν ένας ύψηλος άνδρας σιό δικό του άνάστημα περίπου. Φορούσε ώραση φανταζή επανωφύρι και στο ένα χέρι του κρατούσε ένα ταξειδιωτικό σάκκο και στο άλλο μια ύμπερλλα. Αυτός ό σάκκος έκανε τόν Χέλεις να πάρη την άπόφασί του. Μ' αυτόν τόν άνθρωπο έπρεπε ν' αλλάρη τά ρούχα του. "Εκτός τού ότι θα ταίριαζαν στο σώμα του, ό σάκκος θα συμπλήρωνε την ταξειδιωτική εμφάνισί του. 'Ο διαβάτης πλησίαζε όλοένα. 'Ο Στίγκερ παρατήρησε πως φανούσαν άνήσυχο. "Έρριχνε αδιάκοπες ματιές πότε δεξιά και πότε άριστερα, πότε μπρός και πότε πίσω. "Όταν έφθασε κοντά στο μέρος πού κρυβόταν ό Χέλεις, τάχυνε τόν θήμα του.

"Ηταν ή κατάλληλη στιγμή! 'Ο Χέλεις έπιασε γερά τόν ρόπαλο πού είχε μαζί του, αλλά καθώς έκανε να σηκωθεί, ένας κλώνος τού θάμνου έπασσε μ' ένα ξερό κρότο. "Ο διαβάτης γύρισε άπότομα τόν κεφάλι του και με μία έκφρασι φόβου κτύπαε προς τόν μέρος τού σπιτιού, νομίζοντας πως από εκεί είχε άκουστή ό κρότος. Με μία ταχυστή κίνησι, θρέθηκε πίσω από ένα τηλεγραφικό στίλο, με ή ράχη γυρισμένη προς τόν Χέλεις.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ HENRY MEADE WILLIAMS

Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΣΑΚΚΟΣ

'Ο Χέλεις πετάχτηκε από τόν κρυφώνα του, με δυο γρήγορα θήματα θρέθηκε πίσω από τόν διαβάτη και με τόν ρόπαλο πού κρατούσε τού κατάφερε ένα δυνατό χτύπημα στην πλάτη. 'Ο διαβάτης έχασε την ίσορροπία του κι' άφησε τόν σάκκο τού πίσω από τά χέρια του.

—Ψηλά τά χέρια! τόν

πρόσταε ό Χέλεις.

'Ο διαβάτης ύπάκουσε. Κι' ενώ ό Χέλεις έψαχνε τόν θήμα του κι' έπαιρνε τόν περιστροφό πού θρήκε μέσα στην τσέπη τού έπανωφοριού του, ό άγνωστος διαμαρτυρούταν:

—Είνε ντροπή σου, τού έλεγε, να ληστεύης ένα γιατρό πού ηγναίνει να έπισκεφθή έναν έτοιμοθάνατο!...

—"Α! άφησε τά λόγια, ειπε ό Χέλεις, ενώ πετούσε τόν ρόπαλο πού δέν τού χρειαζόταν πια, αφού είχε τώρα καλύτερο όπλο. Δέν σου χρειάζεται τόν περιστροφό!... 'Από μάλιστα δέν ξέρεις νά τού μεταχειρίζεσαι όταν πρέπει!... Και τώρα, εξακολούθησε ό Χέλεις, ενώ τόν άπειλούσε με τόν περιστροφό, πήγαινε και στάσου πίσω από κείνα τά δένδρα...

Με μία κλωταία ό Χέλεις έσπρωξε τόν σάκκο κοντά στο τηλεγραφικό στίλο, με τόν σκοπό να τόν πάρη όταν θα έπέστρεφε. Κατόπιν πλησίασε τόν άγνωστο και τού ειπε να γάλη τά ρούχα του.

—Αυπούμαι, ειπε ειρωνικά, γιατί ή δική μου φορεσιά πού θα φορέσής τώρα, είνε πολύ χειρότερη από τή δική σου!...

'Ο άλλος διάστασε μία στιγμή και με άποτροπιασμό κτύπαε ή στολή τού καταβίκου. 'Ο Χέλεις τόν φοβήρισε πάλι με τόν όπλο του.

—"Ελα, ειπε, σύντομα, γιατί χιόζομαι!

"Όταν έγινε ή ανταλλαγή τών ρούχων, ό Χέλεις με τόν κοντάκι τού όπλου του, κατάφερε ένα δυνατό χτύπημα στο κεφάλι τού θύματός του. 'Ο διαβάτης σωριαστηκε χάμω άναίσθητος...

Μετά ένα λεπτό, ό Χέλεις, ντυμένος με τόν κομφο σκούρο κοστούμι και τόν ώρασι φανταζή επανωφύρι τού γιατρού και κρατώντας τόν σάκκο στο χέρι, με γοργό θήμα προχώρησε προς τόν ξενοδοχείο...

Σέ λίγο έφθασε. Πήγε άποφασιστικά στο γραφείο της διευθύνσεως. "Ένας μικρός ύπνρητης προθυμοποιήθηκε χαμογελώντας να τού άνοιξη τόν σάκκο από τόν χέρι.

"'Ο Χέλεις άνταπέδωσε τόν χαμόγελο τού μικρού κι' ενώ τού έδινε τόν σάκκο, έριχνε συγχρόνως ένα γρήγορο βλέμμα γύρω στο χάλ...

Άμέσως άντέληθη, πως ό άνθρωπος πού καθόταν σε μία άκρη τού χώλ, μισοαπλωμένος σε μία μεγάλη πολυθρόνα, με τόν καπέλλο θαλέμιο στραβά προς τά πίσω τού κεφαλιού, και ό όποιος τόν παρακολουθούσε με τόν άδιάφορο τάχα βλέμμα του, ήταν κάποιος μυστικός αστυνομικός.

'Ο Χέλεις ρώτησε τόν ξενοδόχο:

—Μήπως έφθασε σήμερα τόν άπόγευμα ή σύζυγός μου, ή κ. Ολίβτερ;

'Ο διευθυντής χαιρέθηκε και ειπε:

—Μάλιστα, κύριε, ή κ. Ολίβτερ ήλθε και κράτησε ένα δωμάτιο. 'Απόύ! Ωδηγήστε τόν κύριο στο 6-4-7.

—"Απ' έδώ, κύριε, παρακαλώ! ειπε ό μικρός.

—Έυτυχής, θεθείας πως θα τά κατάφερε καλά ως τόν τέλος, ό Χέλεις άκολούθησε τόν παιδί. Σκεπτόταν με κρυφή χαρά, πως μετά μισή ώρα θα έφευγε μαζί με τή φιληνάδα του ή Ρόζα Στάνου από την πισινή έξοδο τού ξενοδοχείου, χωρίς να τούς πάρη κανείς ειδησι, κατόπιν θά...

'Ο Χέλεις μπήκε στον άνελκυστήρα κι' ό μικρός τόν άκολούθησε. "Αλλά ή στιγμή πού έκανε να κλείση την πόρτα, ό ταξειδιωτικός σάκκος πού κρατούσε ό μικρός, χτύπησε σ' αυτή και άνοιξε και τόν περιεχόμενό τού σκορπίστηκε κάτω στο έδαφος. "Ηταν γεμάτος διαρρηκτικά εργαλεία και άνάμεσα σ' όλα αυτά ύπρηχε κι' ένα κουτί. Με ή δύναμι τού πείσματος, τόν κουτί άνοιξε και από μέσα ξεχυόθηκαν ένα σωρό κομμάτια! Τά πολύτιμα πετράδια λαμποκοπούσαν κάτω από τά πολυφάνα!

'Ο Χέλεις είχε παγώσει από φρίκη! Προτού προφθάσει να συνέλθη από την κατάπληξη και ν' άντιληφθή τόν μέγεθος της κατοχύτας του, ένα βαρύ χέρι έπέπεσε άπάνω στον ώμο του. Σακτοισμένος γύρισε και κτύπαε τόν μυστικό αστυνομό, πού τού έλεγε κοροϊδευτικά:

—"Ετσι, λοιπόν, φιλαράκο μου Τζόου, καλά τόν ύπομιάστηκα

Κρατούσε στο χέρι του έναν ταξειδιωτικό σάκκο...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΙΣΙΤΗΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κωμικομπωλό)

Γιζόρια Σβάνσον, η μεγάλη ηθοποιός του κινηματογράφου, η οποία υπήρξε για πολλά χρόνια η αναμφισβήτητη βασίλισσα της δόξης, ξαναγύρισε στις παλιές της άγαστες. Ένα συμβόλαιό της με την «Μέτρο - Γκόλντγουιν» την ξαναφέρει σ' όλο το Χόλλυγουντ. Και η Αμερικανική εφημερίδες μας πληροφορούν τώρα ότι η διάσημη βεντέτα πρόκειται να κάνει μια πολυπόθητη επανεμφάνιση στον κινηματογράφο.

μαθαίνοντας αυτή την είδηση. Και μεταξύ των ενδιαφερομένων αυτών, στην πρώτη σειρά έρχονται η Νόμα Σήρο, η Τζόαν Κρόνγουορντ, η Μάριον Νταϊβς και η Ζανέτ Μάκ Ντόναλντ, η τέσσερες μεγάλες βεντέτες της «Μέτρο - Γκόλντγουιν». Η καλλιτέχνης αυτές κούττασαν πώς... να βγάλει η μία το μάτι της άλλης. 'Ετσι, από τη στιγμή που επανεμφανίστηκε στον ορίζοντα του Χόλλυγουντ η Γιζόρια Σβάνσον — μία αντίπαλος αμολογούμενος επικίνδυνος! — η τέσσερες πρωταγωνίστριες ληρώνησαν τις διαρροές μεταξύ τους και άρχισαν να στέβονται κατά του... κοινού εχθρού! Ένα πρωί μάλιστα η ανήσυχος βεντέτα φώγγασαν στο σπίτι της Νόμας Σήρο μία μικρή συνομιλία... Η Γιζόρια Σβάνσον χωρίς τελευταία και τον τέτατο σύζυγό της. 'Επεισε, λοιπόν, να την... αναπαυτρεύουν! Με τη διαφορά ότι ήταν ανάγκη να της δώσουν ένα σέξου, ο οποίος να την έπαυσε μαζί του μακριά... πολύ μακριά από το Χόλλυγουντ — στο Βόρειο Πόλο, επί παραδειγματι!...

Και η... καλές φίλες άρχισαν να σπάζουν το κεφάλι τους, για να βρουν ποιος ήταν ο πιο κατάλληλος σύζυγος για την Γιζόρια. Τελικός επιτελεσμού η απόφαση της Νόμας Σήρο.

— Πρέπει να βρούμε για την Γιζόρια, είπε, ένα σουλιάνο ή έναν πασσά, έναν παραλιάνο τύπο τέλους πάντων! Η Σβάνσον λατρεύει τον έξοτικό διακοσμο... Άν λοιπόν κανένας σουλιάνος αποκάσιζε να την πάρει και να την κλείσει στο χωράφι του... θα τη ξεφορτωνόμαστε για ποὺν χαρμό! Ζητήται, λοιπόν, τώρα σουλιάνος για την Γιζόρια Σβάνσον!...

Ένας μεγάλος αγών διεξάγεται τελευταία στο Χόλλυγουντ μεταξύ της αισθητικής των ενταφών κωμωδιστών, της οποίας απόστολος είναι η... στρογγυλή Μαϊ Γουέστ, και της αισθητικής της Γζορέτας Γκάρμπο, της αισθητικής δηλαδή του κλασσικού κορμού. Η προσβολή του τελευταίου φίλου της Σφίγγας του Βορρά, της Βασίλισσας Χριστινίας, έγινε άφορη η' άρχισαν και πάλι ατέλειωτες συζητήσεις γύρω απ' το μεγάλο αισθητικό πρόβλημα, που αναφέραμε παραπάνω.

Ένας συντάκτης κινηματογραφικού περιοδικού, μπόρεσε να παρακολουθήσει σ' ένα μάθη, κωμωδίας πίσω από μία κολώνα, τον παρακάτω διάλογο μεταξύ τριών μεγάλων ηθοποιών της δόξης, σχετικά με το ζήτημα της ημέρας στο Χόλλυγουντ:

— Πάρτε ένα παλιό τσουβάλι, έλεγε ο Γουόρνερ Μπάξτερ, γεμίστε το με ροκανιά και θα έχετε άμεσως μία Μαϊ Γουέστ.

— Τρία σπρίτα και δυό δοντογλυφίδες, τωμάμενα σ' ένα ταχυφάχατο, αποτελούν μία Γζορέτα Γκάρμπο! είτε και ο Ροϊντ Βαϊέ.

Ο τρίτος τόν συνομιλητών, ο Γουίλλιαμ Πόγουελ, ο συμπιεστικός καλλιτέχνης, άν και παίζει διαρκώς ρόλους αντιπαθητικών τύπων, χαμογέλασε παρθένα... και είτε και αυτός τη γνώμη του:

— Έρχονται μέρες που η ησυχία επάββαλλεται. Έρχονται όμως με πόνος στον έσο! Άναγνώρισα το όραμα φανταζι' επανωφόρι σου! Κι' έβου το Χέιλ με τις χειροπέδες στα χέρια προχόρουσε πρὸς την έξοδο του Ξενοδοχείου, ανάμεσα στον μουσικό άστρωνα και τον θυρωρό του Ξενοδοχείου, έξω στο δρόμο άκούγεται ή φωνή ενός μικρού μάγκα, που φώναζε:

— Πιάσανε τόν δροπέτη της φυλακής! Πιάσανε τόν κατάδοκο!

ρες που αισθάνεται κανείς την ανάγκη να κάνει και καλοφάγια... Εγώ οὐν είμαι απολαυστικός. Μ' αρέσει η Μαϊ, μ' αρέσει και η Γζορέτα!...

Ο Ζωρζ Μιλόν, ο δημοφιλής Μπουκουλι, γύρισε το τελευταίο του φίλμ «Μπουκουλι. Α', βασίλει των Νεγρών», με συνθήκες κάθε άλλο παρά ευχάριστες. Η ταινία αυτή γυρίστηκε σχεδόν δόλοληρη στο Ντακιάρ της Αραβίας, ανάμεσα σε μαυρους μαζιγαρισμένους καταλλήλους, για να φανούν... άνθρωποι, και κάτω από έναν άλιπτο ήλιο. Μά ο ταλαιπωρος ο Μπουκουλι γύρισε και με άλλη διαφάρετη περιπέτεια κατά τη διάρκεια του γυρισμού αυτού του φίλμ.

— Δέν ξέρω κι' εγώ πώς, άφηγήθηκε τελευταία σ' ένα Παρισινό ρεπόρτερ — τσακωθήκαμε, για μια άσιγνητή άφορη με τόν καλό μου συνάδελφο Βινά. Από μια σατανική δέ συμπτωσι, έπρωκατο στὸ φίλμ να γυρίσουμε και με σσηνή, στην όποια ο Βινά... με Ξυλοκόποισε! Ο καλός μου όμως φίλος ήταν τόσο φοροκίμενος μαζί μου, ώστε κατά το γύρισμα της σσηνής αυτής με Ξυλοκόποισε στα σοβαρά! Σε μια στιγμή μάλιστα, ο Βινά — υμνος 1 και 98, άν άγατάτε, και μάλιστα 98 καλά! — μ' άρπάξε από τη μέση και με τινάζε τρία μέτρα μακριά!...

Και ο Μπουκουλι συμπληρώσε άπαθείστα:

— Όταν θά ήδητε το φίλμ και θά άκούετε στη σσηνή αυτή ένα δυνατό κωπούι β, μὴ φαντασθήτε ότι ο κωτός προέβητε από κανένα τμήτανο... Όχι! Τόν θόρυβο αυτόν τόν έκανε το κεφάλι μου, που ζόντε να σπάσει σάν καρπούζι!...

Καθώς ξέρετε, τα περισσότερα από τα διάγραμ, που γίνονται η καλλιτέχνες στα διάφορα φίλμ, είναι από... γλυκερίνη. Υπάρχουν όμως και πολλές καλλιτέχνες, η άποίες ζουν τόσο έντατα το φίλο τους, ώστε κλαίνε πραγματικά στις πιο δραματικές σσηνές μιας ταινίας.

Η Λίζεττα Λανδέν, η χαριτωμένη Γαλλιά βεντέτα, άφηγήθηκε τελευταία σε μια φάρμα γνωστών της, το παρακάτω κωμικομπωλό έπεισόδιο, σχετικά με τα εδάφια του κινηματογράφου:

— Βρισκόμασ στον στούντιο της «Όφιας», στο Βερολίνο, για το γύρισμα της Γαλλικής θεατρικής Γερμανικής ταινίας. Σε μια σσηνή η ίσχυρή μου έφερε νιόφη να μου αναγγείλη κλάγοντας μια διαφάρετη είδηση. Μά η μικρή ηθοποιός, που θά έκανε το φίλο της ίσχυρή, άνη μονάχα δέν άπορούσε να κλάψη, μη όπτε καί ήθελε να της σπάζουν λίγη γλυκερίνη στα μάτια... Ο σκηνοθέτης άρχισε η' άπελιζέτα, όταν έλαμνα, μία φρενήρ ιδέα πέρασε από το μυαλό του.

— Πληρώστε την ήθοσο και, χωρίς πολλές περιστροφές, της έδωσε δυό... σαμπάνια, που άντιχισαν σ' όλο το στούντιο! Όπως ήταν έπαυνο, η μικρούλα έβλεε άμέσως τα κλάματα!...

— Και τώρα, της είπε ο σκηνοθέτης, πήγαινε ξετό άπως είσαι η' αναγγείλης στην ζωρία σου την διαφάρετη είδηση! Δέν ίσχυρε, παιδί μου, άλλος τρόπος για να δέ κάνουμε να κλάψη!...

Ο Ντοϊνγκλας Φαίριμανγκ λατρεύει τις εθήμες ιστορίες. Έχει μάλιστα στη βιβλιοθήκη του ένα ιδιαίτερο ράφι, γεμάτο με συλλογές ανεκδότων, κωμικών διαλόγων, μικρών ιστοριών κλπ. Συγχρόως δημοφύγει και ο ίδιος έξοφρητικά ανεκδοτάκια, τα όποια διηγείται στους φίλους του με άφάνταστη σοβαρότητα και τα όποια προζαλόν τρανταχτά γέλια.

Ο Φοίτζ Λάιχ, ο μεγάλος Γερμανός πρωτοπόρος του κινηματογράφου, ο σκηνοθέτης τών «Νυμπεργκεν», της «Μητροπόλεως», του «Δόκτορος Μαιπουτ», και τώσον άλλων άριστοφυγημάτων της έβδομης τέχνης... δέν είναι δύλονο καλά στην ήγεια του. Παρουσιάζει τελευταία από την ίσχυράσο και την ίσχυρήσο της σκέψης του, τώσον σοβαρά σημεία διανοητικής διαταρξής, όστε ο γιαιτόρ του άπαγορεύσαν να πατήση το πόδι του στο στούντιο, επί ένα τούάχτιστον χρόνο!...

Στό μεταξύ, ο Φοίτζ Λάιχ, κλεισμένος στο δωμάτιό του, γράφει άλλεπάλληλα σενάρια, με καταπληκτική ταχύτητα, και κρατάει τεταρδά αλόκληρα σημειώσανο για τις σσηνές που πρόκειται να γυρίση!

Ο γιαιτόρ άμως σκέπτονται να τού το άπαγορεύσουν κι' αυτό. Θά τούς άκούσει άραγε ο Φοίτζ;

Αυτές τις μέρες θά προβληθή στὸ Παρίσι ένα μισοτελειωμένο φίλμ, η «Κόλμπα», από το όμιάνικο μυηατόρημα του Προσπερ Μερμέ. Το φίλμ αυτό δέν μπόρεσε να δέ αποτελειώση ο σκηνοθέτης, γιατί ο πρωταγωνιστής, ο άληρωμένος Ζάν Άντζελο, πέθανε κατά την διάρκεια τού γυρισμού.

Κι' έτα θά παχθή μού!...

Η διάσημη βεντέτα Κλοντέτ Κολμπέρ